

31 Μαΐου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 318/94)

Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Επετηρίδα — Φύση — Δεν αποτελεί κατάλογο αρχαιότητας αλλά εκτελεστή διοικητική πράξη — Συνέπειες.

5 Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Εκπρόθεσμο — Μεγάλη υπέρβαση της προθεσμίας των 75 ημερών στην κριθείσα περίπτωση προσβολής της Επετηρίδας Αξιωματικών Στρατού της Δημοκρατίας.

10 Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της εκδοθείσας το 1988 Επετηρίδας τους επικαλούμενοι την κατά παράβαση του κανονιστικού καθεστώτος σύνταξή της.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Οι προδικαστικές ενστάσεις που προβλήθηκαν εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση είναι βάσιμες και συνεπώς η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

20 Όπως φαίνεται από την αίτηση, οι αιτητές προσβάλλουν την Επετηρίδα που ίσχυε κατά το 1988. Έχει νομολογηθεί με απόφαση της Ολομέλειας (Βλ. *Αλέξανδρος Ζαβρός κ.ά. v. Δημοκρατίας*) ότι η Επετηρίδα δεν είναι απλός κατάλογος αρχαιότητας, αλλά αποτελεί εκτε-

λεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται ευθέως από τα άτομα των οποίων επηρεάζονται τα συμφέροντα. Συνεπώς, δεν μπορούν οι αιτητές να προσβάλλουν την επίδικη Επετηρίδα μετά την πάροδο έξι ετών.

Είναι επίσης γεγονός ότι η Επετηρίδα του 1988 δεν υφίσταται πλέον. Πέραν του ότι η Επετηρίδα που ετοιμάστηκε το 1981 και εγκρίθηκε το 1982, έχει κηρυχθεί άκυρη από το Ανώτατο Δικαστήριο, (Βλ. υποθέσεις *Σπύρος Πάττας κ.ά. ν. Δημοκρατίας*, όπου κρίθηκε ότι κατά τη σύνταξη της δεν εφαρμόστηκαν οι πρόνοιες της ΚΔΠ 118/81), στις 17.4.91 δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα ως Παραρτήματα στην ΚΔΠ 157/91 (Καν. 7) Επετηρίδες Αξιωματικών. 5
10

Είναι καθαρό από τα πιο πάνω ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη εφόσον όχι μόνο είναι εκπρόθεσμη, αλλά και επειδή δεν υφίσταται πλέον οποιαδήποτε εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία να επιδέχεται προσβολή με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 15

Ως εκ τούτου η εξέταση της ουσίας της υπόθεσης καθίσταται αχρείαστη. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ζαβρός κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 349, 25

Πάττας κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1887.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της Επετηρίδας η οποία εξεδόθη το 1988 και αφορά την ιεραρχία Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας. 30

Ι. Κληρίδης, για τους Αιτητές. 35

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 40

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την προσφυγή τους αυτή ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η Επιτηρίδα η οποία εξεδόθη το 1988 και αφορά την ιεραρχία Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας είναι άκυρη ως αντιβαίνουσα τους σχετικούς Κανονισμούς.”

5

Οι αιτητές είναι μόνιμοι Αξιωματικοί του Στρατού της Δημοκρατίας και υπηρετούν με το βαθμό του Υπολοχαγού από 1.9.90. Οι αιτητές είχαν προσληφθεί με σύμβαση στο Στρατό μεταξύ των ετών 1981-1982 για εκτέλεση καθηκόντων Ανθυπολοχαγού. Στις 2.1.86 10 είχαν διοριστεί στο Στρατό ως Αξιωματικοί σε μόνιμη θέση Ανθυπολοχαγού και εντάχθηκαν στις αντίστοιχες Επετηρίδες.

Το 1986 αποφοίτησαν από τις Παραγωγικές Σχολές (Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, Σχολή Ναυτικών Δοκίμων και Σχολή Ικάρων), 20 άτομα. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11Α(3) των 15 περί Στρατού της Δημοκρατίας (Σύνθεσις, Κατάταξις και Πειθαρχία) Νόμων που ίσχυαν τότε, έπρεπε μετά την αποφοίτησή τους, να διοριστούν Αξιωματικοί. Όπως ανέφεραν οι καθ' ων η αίτηση στην Ένσταση, επειδή δεν υπήρχαν αρκετές κενές μόνιμες θέσεις για να 20 διοριστούν όλοι οι απόφοιτοι των πιο πάνω Σχολών, κρίθηκε σκόπιμο να διοριστούν Ανθυπολοχαγοί με σύμβαση για το Στρατό της Δημοκρατίας, μέχρι να εξασφαλιστούν με Συμπληρωματικό Προϋπολογισμό οι αναγκαίες μόνιμες θέσεις. Ο με σύμβαση διορισμός των αποφοίτων αυτών ίσχυε από 11.7.86 έως 31.12.86, και παρατάθηκε μέχρι 30.6.87. 25

Με τη ψήφιση του Τακτικού Προϋπολογισμού του 1987 δημιουργήθηκαν μόνιμες θέσεις Ανθυπολοχαγού στο Στρατό της Δημοκρατίας. Ο Υπουργός Άμυνας διόρισε τους προαναφερθέντες αποφοίτους των Παραγωγικών Σχολών ως Αξιωματικούς, με βαθμό 30 Ανθυπολοχαγού, στο Στρατό της Δημοκρατίας από 2.1.87 και εγγράφηκαν στις αντίστοιχες Επετηρίδες.

Με Συμπληρωματικό Προϋπολογισμό που εγκρίθηκε από τη 35 Βουλή ως Νόμος (Ν. 299/87) και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 18.12.87, δημιουργήθηκαν αναδρομικά από 1.7.86, 20 θέσεις Ανθυπολοχαγών στο Στρατό της Δημοκρατίας.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, κατόπιν σχετικής Πρότασης του 40 Υπουργείου Άμυνας, με την Απόφασή του με αρ. 30.038 και ημερ. 28.4.88, αποφάσισε όπως η ημερομηνία διορισμού των πιο πάνω 20 αποφοίτων των Παραγωγικών Σχολών είναι η 11.7.86 αντί της 2.1.87.

Με την αναδρομική προαγωγή των 20 αποφοίτων και την εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού 9(4) των περί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μονίμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμών που ίσχυαν τότε, (ΚΔΠ 118/81), τροποποιήθηκε η Επετηρίδα με αποτέλεσμα οι πιο πάνω 20 απόφοιτοι των Παραγωγικών Σχολών να καταστούν αρχαιότεροι των αιτητών. (Η Κ.Δ.Π. 118/81 καταργήθηκε στις 18.5.90 σε όσο μέρος αφορά τους Αξιωματικούς από τον Καν. 57 των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 (ΚΔΠ 90/90)).

Ο Καν. 9(4) προνοούσε ότι:

“Οι εκ των Παραγωγικών Σχολών Αξιωματικών και Υπαξιωματικών αποφοιτούντες Ανθυπολοχαγοί και Δεκανείς καθίστανται αρχαιότεροι των μη εκ τοιούτων Σχολών προερχομένων, οίτινες ωνομάσθησαν μόνιμοι Ανθυπολοχαγοί και Δεκανείς εις προγενέστερον αλλ’ εντός του αυτού ημερολογιακού έτους χρόνον.”

Ο δικηγόρος των αιτητών με επιστολή του ημερ. 9.8.93 προς τον Υπουργό Άμυνας, ανέφερε ότι η Επετηρίδα που ίσχυε το 1988 είχε συνταχθεί κατά παράβαση του Καν. 9(4) της ΚΔΠ 118/81 και ζητούσε άρση της αδικίας που όπως ανέφερε σημειώθηκε σε βάρος των πελατών του.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου με επιστολή ημερ. 7.3.94 πληροφόρησε τον δικηγόρο των αιτητών ότι η θέση του Υπουργείου ήταν ότι δεν έγινε οποιαδήποτε δυσμενής διάκριση σε βάρος των πελατών του και ότι εφαρμόστηκαν οι τότε ισχύουσες διατάξεις των περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμων και της ΚΔΠ 118/81. Ανέφερε επίσης ότι το αίτημα των πελατών του για έκτακτη κρίση και προαγωγή δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί και ότι τόσο οι αιτητές όσο και οι συνάδελφοι τους απόφοιτοι των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών, θα εκρίνοντο κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του έτους 1994.

Στις 21.4.94 καταχωρίστηκε η παρούσα προσφυγή με το αίτημα θεραπείας που αναφέρεται πιο πάνω.

Είναι βασικά η θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι οι 20 απόφοιτοι δεν μπορούσαν να προαχθούν αναδρομικά για να δοθεί σ’ αυτούς προβάδισμα στην αρχαιότητα έναντι των αιτητών.

Ο δικηγόρος για τους καθ’ ων η αίτηση πρόβαλε δύο προδικα-

5 στικές ενστάσεις, συγκεκριμένα, ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη και, ότι είναι άνευ αντικειμένου εφόσον η Επετηρίδα στην οποία αναφέρεται η αιτούμενη θεραπεία έχει καταργηθεί με την ΚΔΠ 157/91. Επισήμανε επίσης ότι και η ΚΔΠ 118/81 που επικαλείται ο

10 Οι προδικαστικές ενστάσεις που προβλήθηκαν εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση είναι κατά την άποψή μου βάσιμες και συνεπώς η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

15 Όπως φαίνεται από την Αίτηση, οι αιτητές προσβάλλουν την Επετηρίδα που ίσχυε κατά το 1988. Έχει νομολογηθεί με απόφαση της Ολομέλειας (βλ. *Αλέξανδρος Ζαβρός κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 349), ότι η Επετηρίδα δεν είναι απλός κατάλογος αρχαιότητας, αλλά αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη που προ-

20 Είναι επίσης γεγονός ότι η Επετηρίδα του 1988 δεν υφίσταται πλέον. Πέραν του ότι η Επετηρίδα που ετοιμάστηκε το 1981 και εγκρίθηκε το 1982, έχει κηρυχθεί άκυρη από το Ανώτατο Δικαστήριο, (βλ. υποθέσεις *Σπύρος Πάπτας κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1887, όπου κρίθηκε ότι κατά τη σύνταξή της δεν εφαρμό-

25 στηκαν οι πρόνοιες της ΚΔΠ 118/81), στις 17.4.91 δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα ως Παραρτήματα στην ΚΔΠ 157/91 (Καν. 7) Επετηρίδες Αξιοματικών.

30 Είναι κατά την άποψή μου καθαρό από τα πιο πάνω ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη εφόσον όχι μόνο είναι εκπρόθεσμη, αλλά και επειδή δεν υφίσταται πλέον οποιαδήποτε εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία να επιδέχεται προσβολή με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

35 Ως εκ τούτου η εξέταση της ουσίας της υπόθεσης καθίσταται αχρείαστη.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.